

P. v restauraci

P. obědval v restauraci, když k němu přistoupil vrchní, přísně na něj pohlédl a pravil tichým, tajemným hlasem: "To, co máte na talíři, není na jídelním lístku."

P. se ihned omluvil.

"Víte," říká, "pospíchal jsem a na jídelní lístek ~~jsem sse~~ vlastně ani nepodíval. Náhodou jsem si objednal kotletu, myslel jsem si, že kotlety budou, a když ne, určitě se najde nějaká v sousedství. Ale byl jsem ochoten objednat si něco jiného, pokud by kotlety nebyly. Číšník objednávku přijal, ~~nevypadal nijak~~ aniž by dal znát překvapeně, a za chvíli mi kotletu přinesl...

Přirozeně vám ji řádně zaplatím. Je to hezký kousek, to nepopírám. Zaplatím za ni tolik, co stojí. Kdybych věděl, jak se věci mají, objednal bych si samozřejmě něco jiného, jiné maso nebo obyčejná vajíčka... Ostatně, už mě přešel hlad. Zaplatím vám ji ihned."

Avšak vrchní se ani nepohne ~~zůstává nehybný~~. P. se cítí trapně. Za chvíli zvedne oči... ach! U stolu stojí ředitel podniku.

P. se ihned omluvil.

"Nevěděl jsem," říká, "že kotlety nejsou na jídelním lístku. Nedíval jsem se, zrak mám horší a horší, víte, a neměl jsem u sebe cvikr, a stejně mě ze čtení bolívá hlava. Požádal jsem o první věc, která mě napadla, spíše jsem čekal, že mi třeba nabídnou ~~proto, aby mi bylo nabídnuto ještě~~ něco jiného, než že bych chtěl opravdu kotletu. Číšník byl zřejmě zaneprázdněn, nic neřekl, odešel a přinesl mi kotletu, a já se pustil víceméně roztržitě do jídla... Zaplatím přímo vám, když už proto ~~že~~ jste ~~ted~~ tady."

Avšak ředitel se ani nepohne ~~zůstává nehybný~~. P. je čím dál trapněji. Ve chvíli, kdy podává řediteli bankovku, povšimne si rukávu uniformy. Byl to policista.

P. se ihned omluvil.

Prostě vešel do restaurace, aby si trochu odpočinul. Najednou mu za zády někdo vykřikl: "A co vy pane? Co to bude?" — "Hmm... pivo." — "A k jídlu?" vykřikl rozzlobený číšník. A P., aby se ho zbavil: "Tak třeba kotletu..."

Už na to ani nemyslel, když mu přinesli na talíři kotletu, no a když už ji měl před sebou...

"Kdybyste byl tak laskav a tu záležitost mohl nějak vyřídit... Tady, to je pro vás."

A podává mu stofrankovku. Načež uslyší jak policista odchází ~~vzda~~ u ~~jeť se kroky~~, a domnívá se, že je volný. Ale ne — u stolu stojí policejní komisař.

P. se ihned omluvil.